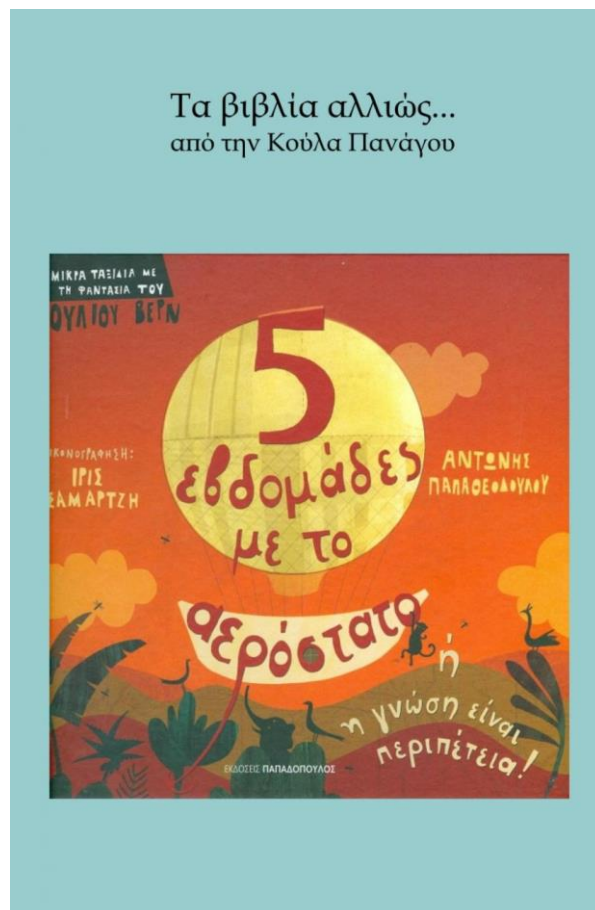

Ο Μαγικός Κόσμος του παιδικού βιβλίου: Τα βιβλία αλλιώς... (5 εβδομάδες με το αερόστατο)

Τρίτη, 19 Ιουνίου 2018

5 εβδομάδες με το αερόστατο ή η γνώση είναι περιπέτεια

Αντώνης Παπαθεοδούλου, εκδ. Παπαδόπουλος

Πάντα θεωρούσα δύσκολες τις διασκευές όπως και τις μεταφράσεις.

Πόσο εύκολο είναι να διασκευάσεις βιβλία που θεωρούνται «αριστουργήματα»; Πόση μαεστρία, ικανότητα , γνώση και μεράκι χρειάζεται να έχει κάποιος για να το καταφέρει αυτό;

Με τα βιβλία του Ιουλίου Βερν ταξίδεψαν και θα ταξιδέψουν γενιές και γενιές.

Εξερευνήσαμε μαζί τους τόπους απάτητους, ταξιδέψαμε στο φεγγάρι, φτάσαμε στο κέντρο της γης... Ζήσαμε περιπέτειες, κερδίσαμε τον χρόνο, λύσαμε γρίφους, στήσαμε παγίδες, ανακαλύψαμε συντρόφους.

Τις ιστορίες αυτές πήρε ο Αντώνης Παπαθεοδούλου και τις «ξανάγραψε» .

Η αλήθεια είναι ότι ο ίδιος ο συγγραφέας έχει ταξιδέψει μέχρι το φεγγάρι, έχει συναντήσει θαλάσσια τέρατα , έχει κοιμηθεί στην καυτή έρημο, έχει φτιάξει αερόστατα. Έχει μέσα του όλη την μαγική δύναμη που χρειάζεται να έχει κάποιος που επιχειρεί να διασκευάσει τις ιστορίες του Βερν.

Άριστος γνώστης της αφήγησης δημιουργεί μία αφήγηση που σε μεταφέρει στο κλίμα της ιστορίας. Καθώς διαβάζω το βιβλίο στο γιο μου, παρατηρώ τις αντιδράσεις του. Με ακούει με προσοχή, έχει αγωνία, γελάει, ανακουφίζεται. Γίνεται συνοδοιπόρος του Δόκτορα Σάμιουελ Φέργκιουνσον.

Η αφήγηση του Παπαθεοδούλου συμπληρώνεται από τις εξαιρετικές εικόνες της Ίριδας Σαμαρτζή. Όσα δε λέγονται με λέξεις αποκαλύπτονται από τις εικόνες. Σε κάθε σελίδα ζωντανεύει ένα σκηνικό. Από την Αγγλία ταξιδεύουμε στην Αφρική. Τα χρώματα στις σελίδες αναπαριστούν τα χρώματα των τόπων που συναντούν οι ταξιδιώτες. Ο χρόνος, η μέρα και η νύχτα φανερώνονται από τις σκιάσεις.

Ξεφυλλίζω ξανά και ξανά τις σελίδες. Δεν χορταίνω να ανακαλύπτω λεπτομέρειες και συμβολισμούς. Το αρκουδάκι που ξεπροβάλλει από την τσάντα ενός εξερευνητή. Πόσο τρυφερό και παιδικό μπορεί να είναι. Ακόμα και ένας τολμηρός εξερευνητής έχει ανάγκη να έχει μαζί του κάτι που να τον προσέχει.

«...και μέσα στην ησυχία της νύχτας άκουσαν στα αλήθεια μια συναυλία. Άκουσαν τις κραυγές των μπαμπούνων, τους βρυχηθμούς των ιπποπόταμων, τα καλέσματα της λεοπάρδαλης, τα γέλια της ύαινας, άκουσαν τις ζέβρες, τα τσακάλια, τους ελέφαντες, τα βατράχια, τα ζώα και τα πουλιά της ηπείρου που είχαν αποφασίσει να εξερευνήσουν». Νότες μικρές ξεπηδάνε από την σελίδα, σχεδόν αόρατες τόσο λεπτές που είναι, μα έχουν τόση δύναμη που κάνουν την ματιά να σταθεί. Όση δύναμη έχει και η συνύπαρξη διαφορετικών πλασμάτων.

Η Σαμαρτζή παίζει με τους αναγνώστες. Τους προκαλεί και τους προσκαλεί να ανακαλύψουν μαζί της την αφρικανική ήπειρο.

Το βιβλίο κλείνει με τους εξερευνητές να φτάνουν στον προορισμό τους.

Ο Δρ. Φέργκιουνσον αποκαλύπτει στον έκπληκτο Γάλλο στρατιώτη ότι «κρατήσαμε μόνο τα σημαντικά εφόδια: το θάρρος, τη γνώση, την περιέργεια, τη φιλία, το πείσμα και την τόλμη!».

Τι κρίμα που οι περισσότεροι ενήλικες έχουμε σταματήσει να είμαστε θαρραλέοι, περίεργοι, τολμηροί και πεισματάρηδες.

Ευτυχώς όμως συνεχίζουν να είναι έτσι τα παιδιά.

Συνέχεια στη σελίδα της σειράς «Μικρά ταξίδια με τη φαντασία του Ιουλιού Βερν»: <https://goo.gl/7o68xv>